

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201587
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117201587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: N. K., T.. XX.X.XXXX, H. Š. C. XX, XXX XX Y. C. C., o zaplatenie 5.634,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 12Csp/20/2017-87 zo dňa 1. februára 2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Priznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 1.833,86 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.833,86 eur od 16.12.2016 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 20,- eur vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca pod výstrahou straty výhody splátok v prípade omeškania, čo i len jednej splátky počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou 28.1.2017 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 5.634,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.634.66 eur od 16.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 13.11.2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty D., Z.. G.. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur a bol povinný právnenému predchodcovi žalobcu platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil a odoslal klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahovala okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním

kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet v prospech ktorého mala byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina bola vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. X/XXXX Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením, pričom posledný kalendárny deň v mesiaci bol kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku 11.12.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku 30.11.2016 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.639,66 eur.

2.1. Žaloba bola žalovanému doručená 30.05.2017, avšak žalovaný sa k nej písomne nevyjadril.

2.2. Po podaní žaloby došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť žalobcu, v dôsledku čoho po podaní návrhu na zmenu žalobcu pôvodným žalobcom, súd o zmene rozhodol uznesením č.k. 12Csp/20/2017-33 z 15.6.2017. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 8.11.2017 žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku a zobral žalobu čiastočne späť.

2.3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom z 2.2.2018, ktorým konanie v časti zastavil, právoplatným 27.3.2018 a v časti 4.956,53 eur s príslušenstvom žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to vo výroku II. a III.. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a uložil súdu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalobcu a zohľadniť skutočnosti uvádzané odvolacím súdom.

2.4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že v Zmluve bol uvedený iba informatívny výpočet RPMN, navyše umiestnený mimo podmienok úveru a neboli v nej uvedené ani žiadne poplatky. Žalovanému boli peňažné prostriedky poskytované na základe čerpania prostredníctvom kreditnej karty, preto sa na predmetnú Zmluvu vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, vrátane náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Keďže uvedenie RPMN v Zmluve absentuje, úver sa z tohto dôvodu považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené, súd žalobe čiastočne vyhovel a priznal žalobcovi sumu 1.833,86 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi prijatými platbami celkovo v sume 2.633,86 eur a realizovanými platbami 800,- eur spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania tak ako to navrhoval žalobca a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy v mesačných splátkach vo výške 20,- eur vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je fyzickou osobou a príjem jeho rodiny predstavuje sumu 400,- eur, z čoho sumu 350,- eur predstavuje opatrovateľský príspevok, ktorý poberá jeho manželka na zdravotne postihnutú dcéru a samotný žalovaný nemá žiadny príjem, pričom spolu vychovávajú štyri maloleté deti, navyše dve z nich sú nevidiace, teda žalovaný nie je schopný zaplatiť celú sumu jednorázovo.

2.5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že pomerne neúspešnejší žalobca (po čiastočnom späťvzati sa domáhal zaplatenia sumy 4.956,53 eur a úspešný bol v časti 1.833,86 eur) nemá nárok na náhradu trov konania a pomerne úspešnejšiemu žalovanému, podľa obsahu spisu žiadne trov konania nevznikli.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 1 ods. 4, § 9 ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia Zmluvy, § 232 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní žalobca tvrdil, že v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na objektívnu nemožnosť určenia výšky RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu obsahuje Zmluva v článku V s označením „Vyhlásenie klienta“ bod 2. indikatívny výpočet RPMN. Podľa žalobcu je indikatívny výpočet výšky nákladov spojených s úverom vyčíslený na základe výpočtu podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov splnením zákonnej povinnosti veriteľa oboznámiť spotrebiteľa s nákladmi na úver. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.122,67 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 3.122,67 eur od 16.12.2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05). Odvolací súd so zreteľom na záver o neexistencii dôvodov pre prerušenie konania a zodpovednosti žalovaných za škodu spôsobenú poškodenému, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštalácie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. doplniť rozhodnutie okresného súdu. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštalácie uvádza:

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu (na základe kreditnej karty). Pri tejto forme úveru je stanovený „len“ tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška a podobne) sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Nakoľko tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Na druhej strane však je možné stanoviť výšku RPMN pre určitú modelovú, východiskovú situáciu, vychádzajúcu z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu. Je možné vychádzať napríklad z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru, výšky splátok (keďže je zrejmé, že v zmluve bola stanovená štandardná mesačná splátka - pevná), v zmysle článku I. obchodných podmienok deň splatnosti je deň uvedený vo Výpise alebo deň iným spôsobom oznámený Klientovi, v ktorý sa stáva splatnou príslušná čiastka záväzku klienta voči banke (teda dátum splatnosti splátky stanovuje veriteľ), na základe čoho je možné stanoviť aj konečný počet splátok.

12. Odvolací súd zdôrazňuje že, RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber úveru pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN a či je výpočet RPMN správny, nakoľko ani správne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa je klamanie spotrebiteľa. Hľadá sa na neho akoby RPMN nebolo uvedené. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok, pretože uvedené požiadavky predstavujú predpoklad pre výpočet RPMN. Ako správne uviedol súd prvej inštalácie vzhľadom na absenciu údajov potrebných pre výpočet RPMN sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštalácie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

14. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštalácie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol žalovaný úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a zároveň žalobca v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozsudku.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).